

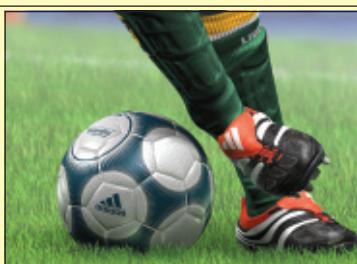
Pag. 3

Interviu cu dl. lt.col.ing.
Ion Mălin, comandantul
secției de pompieri Băilești

Pag. 4

Lunga cale
de la
vorbă la faptă

Pag. 8

Sport

Să ne trezim
până nu e
prea târziu!

Gazeta de Băilești

Seria a VIII-a

Nr. 11

noiembrie 2009

Se distribuie
GRATUIT

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

"Gazeta de Băilești" după cinci ani de apariție

Așadar, au trecut cinci ani de apariție neîntreruptă...

„Gazeta de Băilești“ a încercat să fie o publicație pentru toți concetățenii noștri, cu cele bune și cele mai puțin bune ale specificului local. S-a vrut cu un conținut eclectic – de la problemele Consiliului Local și ale Primăriei la aniversări și comemorări cu caracter național sau local, la publicarea de literatură scrisă de localnici, comentarii ale unor scriitori băileșteni din trecut și prezent, dezbatere pe probleme de educație, juridice, medicale, istorice, culturale, lingvistice, religioase, sportive și.a., fără a se angaja în politici partizane, polemici pătimașe sau campanii murdare.

A reușit? Probabil parțial... fiindcă reușita, în fond, e un ideal relativ...

În orice caz, redacția mulțumește, cu acest prilej, colaboratorilor pentru bunăvoița și competența cu care și-au realizat materialele publicate sau nepublicate, încă, și, nu în ultimul rând, cititorilor fideli (dacă or mai fi fiind) și infidieli și mai cusurgii, dar și celor ocazionali, cu sincerul regret că împlinirea acestui număr de ani trece neobservată...

De fapt, nu trebuie să ne facem iluzii, căci nu e decât un fapt divers, mai ales în plină campanie electorală consumatoare de energii costisitoare și, încă, în plină criză economico-fianțieră...

Oricum, am fi recunoscători celor care ne vor răspunde la întrebarea din următorul catren:

Când trăim cacealma
Între circ și operetă,
Mai dorește cineva
Și în viitor... „Gazetă“...

Redactia

Până la primul război mondial
între Bavaria și Oltenia n-a fost
nicio relație, cu atât mai puțin între
München și Băilești.

În timpul ocupației nemțesti – 1917-1918 – în Băilești a fost cantonată o subunitate apartinând unei divizii bavareze, apoi despre cel mai mare Land german nu s-a mai știut mare lucru, cu excepția echipei de fotbal Bayern München, a marilor internaționali Franz Beckenbauer și Gerd Müller, multiplă campioană a Germaniei Federale și campioană și finalistă a Cupei Campionilor Europeani, iar, mai târziu, a performanțelor firmei de automobile BMW.

De curând, au revenit bavarezii la Băilești, însă nu în calitate de ocupanți, precum străbunicii lor, ci de cercetători europeni.

Despre ce este vorba? De o delegație a Universității Tehnice din München, Facultatea de Arhitectură, alcătuită din studentii Andrade Bauer, Christina Muller, Ibal Steiner, Doris Stranniger, dipl. ing. Robert Strasser și dipl. ing. arhitect Florian Plajer – asistent universitar.

Echipa întreprinde o cercetare amplă în zonele agricole din jurul Băileștiului, cum se dezvoltă în viitor și ce șanse are în perspectivă agricultura.

Bavarezii au fost primiți de dl. primar Costel Pistrău care le-a pus la dispoziție hărțile și planșele de care dispune Primăria și le-a dat explicațiile solicitate, într-o atmosferă de încredere reciprocă, potențială de nevoie de cunoaștere. Le-a fost prezentat un scurt istoric al localității și li s-a vorbit despre ospitalitatea băileșteană ca o trăsătură specifică zonei, iar apoi, ospetii s-au interesat de situația actuală a Băileștiului – ocupării, necesități, perspective, învățământ, cultură etc. Dl. primar le-a vorbit și despre zămbăr și, la plecare, le-a făcut cadou două clondire cu acest elixir de Băilești.

Delegația s-a arătat foarte mulțumită după vizitarea „SC RODES-GO-AGRICULTURE“ și „S. C.D.A. Simnic“, condusă de dl.ing. Ionel Mușuroi, consilier municipal.

Valentin Turcu

"Cararria", un bildungs roman

Petre Anghel, autorul, născut în Băileşti, „buricul pământului“, sau „centrul universului“ ori, mai nou „Băileşti City“, cum îi place acestuia să glumească, este un om al tînărului său pe care îl evocă în fiecare roman scris, fie că îl numeşte Văleni, fie altfel. Pe calea sa și-a pus-o orașul natal este clar definită în această personalitate artistică de excepție, care raspunde la numeroasele Petre Anghel, Petrică pentru cei care l-au cunoscut în copilărie. Prin urmare, am putea afirma că Băileşti este și va fi... mai celebru datorită romancierului care l-a definit și continuă să-l redefină. După cum aflăm dintr-o rememorare recentă, publicată în volumul *Modelul cultural Noica*, marele filosof l-a provocat pe autor în tinerețe să-și pună întrebarea dacă nu cumva este scriitorul pentru care Oltenia și-a păstrat locul liber, după ce a dat un mare poet în persoana lui Tudor Arghezi, un mare sculptor, în persoana lui Brâncuși, un pictor ca Ion Tuculescu și un diplomat ca Titulescu. Amza Pellea era la începutul marii cariere și doar astfel se poate explica omiterea din înșiruirea gânditorului de la Paltiniș. Putem afirma, fără nicio îndoială, că scriitorul Petre Anghel umple locul anume predestinat pentru dânsul, pentru că, nu-i aşa, la cât este de ambicioz, ar fi facut atac de cord simțind că vrea să i-o ia altul înainte.

Spiritul său jovial și tineresc, specific oltenilor, umple paginile romanelor sale. Pagini întregi abundă de spiritualitatea specific oltenească: versuri, zicători, glume, etc – „Eu vână pere și vână mere,/Dar nu vână a mea muiere...“ sau „Stai, lupe, nu mă mâncă,/Să vie și mândra mea.“

Si ca să confirme zicerea *nu-i român precum olteanul, nici oltean precum doljeanul*, Petre Anghel să a apucat de scris și nu s-a mai oprit

până azi dând semne că nu se va opri nici mâine. Făcând abstracție pe nedrept de cele trei volume de versuri și de cele vreo douăsprezece volume de specialitate, care l-au propulsat în vîrful carierei universitare, fiind profesor plin la Universitatea București și conducător de doctorat, voi spune mai departe căteva cuvinte despre cel de-al 13-lea roman, *Cararria*, care este un bildungs roman, un roman de călătorie, de inițiere, de căutare, de maturizare, o opțiune, așa cum trădează și titlul. *Cararria* este un cuvânt de origine latină, care în limba română a dat cărare sau cărăruie. La origine avea și semnificația de destin, de carieră de opțiune. Romanul este scris la persoana I-a. Primul roman scris de Petre Anghel, *Fratele nostru Emanuel*, a fost scris tot la persoana I-a.

Acest roman se poate încadra cu ușurință în categoria romanelor cu motive universale de bildungs roman, asemănător cu *Portretul artistului în tinerețe*, de James Joyce, *David Copperfield*, de Charles Dickens, *Candide*, de Voltaire etc. Îl putem asemăna pe Danny, din *Cararria*, cu Robinson Crusoe, un aventurier pe cărarea vieții care nu se dă dinapoi din calea obstacolului și nu încearcă niște căi ocolitoare pentru atingerea idealului. Pledoarie pentru principii morale, puritate sufletească, trăire autentică și împlinire, romanul evită tezismul și se citește cu ușurință datorită stilului alert și acțiunii captivante. *Cararria* este un roman plin de viață, despre viață – cu oameni vii, prezentați fără retușuri și fără încrâncenare.

Acest roman este o rază de speranță pentru tineri, care în această contemporaneitate tulbere, în care foarte greu se vede Steaua Polară, nu se vede aproape deloc luminiță de la capătul tunelului. Există soluții care sunt transpuse în pielea per-

sonajelor. Este un roman adresat tinerilor în special, deoarece este un veritabil roman de inițiere și formare.

Este cărarea pe care Bogdan Munteanu, un Tânăr de 25 de ani, și-o alege, o cărare plină de obstacole, dar și de popasuri în care întâlneste și alți călători care îl vor îndruma sau vor încerca să-l deturze de la calea cea bună.

Personajul Bogdan Munteanu, Danny pentru prieteni, este un Tânăr realist, nu coborât de undeva din sferele astrale, ci unul cu slăbiciuni și cu nevoi, având anumite principii, pe care nu și le încalcă, deși se putea călători cu o fată bogată, deșteaptă, cu două facultăți, deloc urâtă: alege dragostea pentru o fată ciudată, mută, cu o biografie dramatică. Este personaj cu valențe iudeo-creștine, nefiind un sfîntușor, este un Tânăr obișnuit care se confruntă cu situații în care are nevoie de putere pentru a reuși să ia decizii corecte.

Personajul principal poate fi caracterizat prin prisma celorlalte personaje care iau parte la intriga. Din conversațiile cu acestea, autorul îl prezintă pe Danny ca fiind un om imperfect, supus erorilor umane, dar care, specific tinereții, reușește să se ridice după ce pierde și să-și încearcă din nou puterile pentru a duce la îndeplinire călătoria începută. Spirit Tânăr și vioi, acesta dă dovadă de maturitate în abordarea problemei pe care o ridică controversea istorie a Hannei, fata mută.

Este într-o formă refacerea opțiunii pe care Adam a trebuit să o săvârșească, un Adam al zilelor noastre care se află între fructul oprit și ideal. Se poate observa că Danny este omul care alege idealul, pentru că, în ciuda opțiunii de a avea o viață îndestulată căsătorindu-se cu o fată bogată, el alege idealul, iubirea pentru o fată obscură.

Talentul de netăgăduit al autoru-

lui se observă în conturarea controversatului personaj Vespasian Negru-Sâmbotin. Un poet, profesor de meserie, bun prieten cu tatăl lui Danny, autodidact, se dovedește un bun prieten și pentru Danny și, de asemenea, își asumă rolul de mentor pentru Tânărul său prieten.

„...Vespasian Negru-Sâmbotin, cu crătimă între Negru și Sâmbotin. Știi care este rostul liniușei dintre nume și comună – Sâmbotin e adosul meu – nu știi, dar îți spun: simbolizează diferența dintre Negru Vodă și Bebe ăsta de care ne-am despartit și alte cîteva mii, zeci de mii de adormiți și naivi care fac umbra pământului. Și ei se cred smecheri, dar dacă toată lumea le știe hotile, nu sunt smecheri, sunt doar niște găinari care se strecoără prin găurile de la plasa legii.“ (p.91)

„Chiar te rog să-mi spui Vespi, chestia cu Vespasian Negru liniușă Sâmbotin e o copilărie de-a mea, să mă credă lumea într-o ureche și să nu se prindă că sunt periculos. Ca Vespi înceapă ca o viespe, Dănică, încep mortal când îfig acul, chiar dacă îmi dau și eu duhul, să nu uiți promisiunea pe care îl-o fac. Am tactică asiatică, marca marelui popor chinez. Pic, pic, picătură chinezescă, până fac gaura, apoi trimit bombardierele ca americanii...“ (p. 97)

Dragostea de oameni este firul roșu care străbate romanul de la un cap la celălalt. Este liantul de prietenie între Vespi și Danny – mentor și învățăcel – legătura de dragoste erotică Danny și Marta – cavalerul și curtezana – legătura de dragoste trainică Danny și Hanna – eventualu soț și soție.

Autorul face elogiu dragostei într-un episod remarcabil:

„Dragostea e sunetul ploii care cade la câțiva kilometri de tine, tu eşti la adăpost, n-o auzi, doar câteva frunze din vîrful unui plop sau frasin se mișcă, dar o presimți și, deși

o aștepți de săptămâni, că e secetă și n-a căzut strop de apă, te cuprind neliniști – dacă nu plouă, dacă ajunge și peste mine și mă iau puhoiale la vale și mă rostogolesc în vînt? Si simți sau doar gândești, dă Doamne, să plouă. Iar când iubești, te gândești la ființă dragă, și te face inima cât un purice, bate tare, apoi se oprește, ai vrea să mori că te doare ceva ce nu are nume, nu e nimic din măruntiale tale, esti sănătos, dar ești bolnav, bolnav de lingoaie, cum a zis Arghezi. Dragostea e apa pe care o visezi în somn când ești bolnav, ai febră, nuți simți capul, dar visezi că ai dat peste un urciș cu apă rece, îl duci la gură, se scurge în tine și-ți înecă gâtlejul, dar tu nu-ți deparezi buzele de el. Dragostea e fâlfâitul de aripă pe care-l fac îngerii la nașterea unui nou-născut, sau poate neauzita lovitură a lacrimii când atinge pamântul în care se sloboade trupul decedatului în groapa proaspătă de la cimitir. E muzică, bâtrâne!... Nu mai continuă că nu încape în cuvinte, doar orga îi mai dă ocol uneori și încearcă s-o pipăie, dacă e catedrala goală și organistul bolnav de disperare. Dragostea, Danny, e fructul copt după o vară lungă, agățat de creangă printr-o codiță firavă, uscată de prea multe ploi. E regretul că nu vei mai putea sta sub soare dacă nu te culege cineva și teamă că te vei înăbuși de va trece o zi fără să spui te iubesc femeii iubite. Si-i poți spune te iubesc prin cuvinete, în priviri, în atingerea fină cu vîrful degetelor, și să-ți fie teamă că și atunci, chiar și atunci, s-ar fi putut să rupi vraja, să aluneci de sub balanșoarul de aer în care plutești cuibărit ca pruncul în pantecul mamei lui...“ (p. 246-247)

Cred că dragostea față de noi, cititorii, și-a manifestat-o scriind acest roman.

Asistent univ. dr. Mirela Boteanu

Parcă n-aveam destule!

Tradiția populară zice că un nețac nu vine niciodată singur – adevară confirmat în două milenii de existență; la vremea de acum, după inundații, a venit „Gripa aviara“, iar apoi Criza economico-financiară și, de curând, perversa „Gripă porcină“ (numele i-ar veni de la originea ei – niște porci din Mexic) sau „Gripa nouă“ ori, mai savant, „AH1N1“.

Evident că autoritățile, la nivel național, județean și local, au obligația unor intervenții ferme în vederea prevenirii sau menținării sub control a acesteia în cazul că apar manifestări de mică sau, cu atât mai mult, de amploare alarmantă (nu-i vorbă că Gripa porcină e complemențară Gripiei alegerilor prezidențiale care mobilizează resurse umane și financiare, în vreme de criză, mai mari, incomparabil, ca aceleia necesare combaterii a AH1N1), de care vorbesc toate posturile de radio și televiziunile – cheltuieli făcute pe mitinguri zgromotoase, cu jachete, șepcute, eșarfe, pungi, căldări, pixuri, brișcate etc. de culorile partidele candidaților, în vederea cuce-

riri unui electorat deboslat și expus în permanență contaminării cu amintita gripă.

După apariția de cazuri în județul Dolj, Prefectura și Direcția Județeană de Sănătate Publică au dezbatut cu primarii principalele probleme privind manifestarea Gripiei AH1N1, împreuna cu măsurile de prevenire și combatere a acesteia.

În acest scop, dl. Costel Pistrițu, primarul Băileștiului, a convocat o întâlnire pe aceste teme, joi 5 noiembrie, cu principali factori ce se cuvin implicați în aceasta acțiune – conducerea Spitalului orășenesc, medicii de familie, medicii școlari și directorii școlilor din oraș.

La data și ora respective, instituțiile medicale au făcut precizarea că în municipiul nostru nu s-au constatat cazuri de Gripă AH1N1, dar, în continuare, trebuie luate măsuri urgente de prevenire, măsuri prevăzute de ordinele Ministerului Sănătății și de hotărârile Directiei de Sănătate Publică Dolj, care e necesar să fie popularizate prin diferite mijloace, iar, în școli, afișate la locuri vizibile, prelucrate cu elevii de

învățători și diriginți, împreună cu personalul medical școlar.

Medicii școlari, în intervențiile Domnilor lor, au atras atenția că popularizarea măsurilor care se întreprind prin intermediul sedințelor cu părinții se dovedesc fără eficiență, din cauza dezinteresului acestora. De asemenea, au subliniat, printre principalele dificultăți cu care se confruntă, faptul că mulți elevi, cu deosebire cei din liceu, speculează această situație de incertitudine în cazuri de simple răceli sau gripă de sezon, în scopul absentării de la ore și obținerii de motivări sau lipsă efectivă a timpului necesar unor dezinfecții sistematice (acestea ar necesita dezinfecțanți mai puternici decât cloramina, după fiecare schimb, însă, pentru că e imposibil de realizat, e necesar să se facă la sfarsitul fiecărei zile de cursuri și cu o mai mare cantitate de dezinfecțanți la fiecare final de săptămână).

S-au făcut recomandări concrete privind prevenirea în școli: furnizarea corectă a apei curente pentru spălări frecvente pe mâini, aprovizionarea cu dezinfecțanți, înșăurarea

clențelor de la ușă cu tifon dezinfecțat, spălarea săptămânală a perdelelor și o mai atentă implicare a învățătorilor și diriginților în stăpânirea situației, trimitera elevilor răciți sau cu gripă de sezon acasă, cu recomandarea prezenterii la medicul de familie, atragerea atenției celor eventual contaminați de gripă nouă și a suspecțiilor de a se prezenta imediat la Secția „Boli infecțioase“ a Spitalului și, în niciun caz la Policlinica sau la Secția „Urgențe“, alcătuirea în timp util a necesarului de substanțe dezinfecțante, în caz că stocul vechi e pe sfârșite etc.

Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de colaborare și responsabilitate, atât din partea primarului, cât și a participanților și, fiindcă românul, la necaz, obișnuiște să-i dea acestuia cu tifla, despre gripă atât de amenințătoare, se poate spune și așa:

După gripa aviara,
Avem acuma Porcina
Si poate-n curând în țară
Vom avea și-una ...Canină...

După ce-am cotcodăcit,
E timpul să guțăm
Si-n viitor, negresit
Trebue să și... lătrăm...

P.S.
De AH1N1
Scapi cu masca și săpunu'...

Valentin Turcu

Interviu cu domnul locotenent colonel ing. Ion Mălin, comandantul Secției de Pompieri Băilești

Spre marea noastră bucurie și, avem certitudinea, a tuturor celor care-l cunosc, de curând la pupitrul de comandă al Secției de Pompieri Băilești se află un nou comandant, în persoana domnului Lt.col.ing. Ion Mălin, un fiu deosebit al Băileștiului, om de un profesionalism deosebit și de o modestie pilduitoare, omul faptelor, al lucrului bine făcut, un caracter deosebit, omul căreia îmbină armonios exigența cu întelegerea, tolerant în lumițele firescului și ale umanismului bine înțeles, un om integrul, ceea ce nu-l împiedică să fie deosebit de sensibil și de delicat în relațiile interumane.

Pentru ca băileștenii să-l cunoască mai bine, ne-am adresat Domnului Sale cu rugămintea de a ne acorda un interviu, solicitare căreia i-a dat curs cu deosebită amabilitate.

Reporter: Așadar, d-le Lt.col., sunteți noul comandant „titular“ al Secției de Pompieri Băilești. Vă rugăm să ne oferiți câteva informații asupra modalității prin care vi s-a incredințat comanda acestei subunități, de a cărei importanță și utilitate credem că nu este nevoie să mai vorbim!

Ion Mălin: Prin pensionarea fostului comandant, Lt.col. Marcel Vasile, am fost numit comandant interimar pe o perioadă de trei luni, începând cu data de 15 iulie, iar comandant „titular“, cum spuneți Dumneavoastră, am devenit prin concurs.

R: Spuneti-ne câte ceva despre concursul în urma căruia ați fost numit la comanda Secției de Pompieri Băilești!

I.M.: Concursul pentru ocuparea funcției de comandant a avut loc pe data de 12 noiembrie la Craiova și a fost precedat de două probe eliminatorii – pregătire fizică și examen psihologic – susținute la București, la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. Proba de la Craiova a constat într-un interviu, din comisie făcând parte reprezentanți ai Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Oltenia“ Dolj (I.S.U.) Fără a fi considerat lipsit de modestie, trebuie să spun că a fost un concurs deosebit de greu datorită volumului mare de cunoștințe care era necesar să fie acumulate – de legislație, specific meseriei, regulamente, cultură generală. Am apreciat în mod deosebit corectitudinea concursului, exigența membrilor comisiei, dificultatea concursului amplificându-se, dacă se ține seama că pentru reușită trebuie să se obțină minimum 7,00.

R: De fapt, cine sunteți Dumneavoastră, d-le Lt.col.? Vă rugăm să vă prezentați pentru cititorii Gazetei de Băilești!

I.M.: M-am născut în Băilești și am 42 de ani, părinții mei, Dumitru și Aurica Mălin, fiind cadre didactice, în prezent pensionari. Am urmat cursurile învățământului general la Școala nr. 2 până în clasa a

V-a inclusiv, după care le-am continuat și încheiat la București. După absolvirea scolii generale, am urmat cursurile Liceului de Aeronautică „Aurel Vlaicu“ București și apoi pe cele ale Institutului Politehnic București, Facultatea TCM. Sunt căsătorit și am doi copii – Sebeșa-Elena, elevă în cls.I la Școala nr.5 și Ștefan, cls.a IX-a la Colegiul Național „Carol I“ Craiova – speranța, bucuria și mândria familiei – iar soția este funcționar public în cadrul Primăriei Băilești, șef al Biroului Social. Cred că nu este lipsit de importanță faptul că mi s-a propus să concurez pentru o funcție de conducere în cadrul I.S.U. Dolj, dar fiind din Băilești și respectându-mi localitatea și oamenii ei, am optat pentru comanda secției din municipiu, adică, aşa cum se spune în popor, „m-a tras ața la Băilești.“

R: Când ati îmbrățișat cariera militară, cu ce grad și care este activitatea dumneavoastră în acest domeniu? Ați înăpărinit și funcții?

I.M.: După finalizarea studiilor universitare, m-am angajat la Compania de Pompieri Băilești, cum se numea atunci, chiar la înființarea acesteia, ca sergent angajat pe bază de contract. După doi ani, am trecut în cadrul subofiterilor pentru o perioadă de un an și jumătate, iar apoi, prin examen, am fost promovat în cadrul ofițerilor. Prima funcție care mi s-a încredințat a fost cea de adjunct al comandanțului, apoi am trecut la sectorul Inspectoratului de prevenire pentru o perioadă de un an. Înființându-se Corpul de prevenire la Grupul de Pompieri Dolj, am fost promovat în funcția de inspector PSI pe care am exercitat-o până la revenirea în Băilești, adică până la 15 iulie 2009.

R: Vă rugăm să prezentați pentru cititorii noștri Secția de Pompieri Băilești!

I.M.: În prezent, secția are 99 de angajați, 3 autospeciale de lucru cu apă și spumă, o autospecială pentru asistență medicală de urgență (SMURD), o autospecială cu praf și CO₂, un autocamion, o barcă pneumatică și motopompă remorabilă. Îmi pare rău să spun, dar tehnica de intervenție este depășită fizic și moral, cu excepția ambulanței care este nouă și, din acest motiv, întâmpinăm greutăți în intervenție. Uneori cetățenii sunt nemulțumiți că nu s-ar intenționa în timp util, deși n-au fost totuși asemenea cazuri. Raionul de intervenție se compune din raionul de bază – municipiul Băilești – și raionul de sprijin – 12 comune învecinate cu satele apartinătoare – comuna Bistreț fiind cea mai îndepărtată în S-E (satul Brândușa) iar Moțăești Gară, în V.

R: Care credeți că trebuie să fie principalele calități ale unui pompier?

I.M.: Având în vedere activitatea complexă de salvare a bunurilor materiale și, mai ales, a vieților

omenești, pe lângă calitățile fizice indispensabile, dar nu definitoare, ci complementare, pompierul trebuie să fie înzestrat cu calități morale, stipulate, de altfel, și în regulamentele militare, din rândul căror remarcăm într-o ordine aleatorie: onestitatea, tenacitatea, perseverența, curajul, spiritul de sacrificiu, adaptabilitatea la situațiile concrete, previziunea și spiritul de orientare, rapiditatea și maturitatea în luarea deciziilor, sângele rece. Pompierul trebuie să aibă un psihic deosebit de puternic, pentru că se confruntă cu situații limită de multe ori, cu oameni răniți sau chiar cu decedați.

R: Dar cele ale comandanțului?

I.M.: Consider că principalele calități sunt corectitudinea în relațiile cu subalternii, transparenta în activitățile desfășurate, colaborarea permanentă cu celelalte structuri specializate ale I.S.U. și cu Comitetele Locale pentru Situații de Urgență. Aș adăuga pregătirea teoretică fără cusur, care trebuie să aibă caracter de permanentă, cunoașterea și respectarea strictă a legislației. De asemenea, un bun comandant trebuie să facă din activitatea de conducere o adevarată artă, dând dovedă de tact în tot ce întreprinde, să fie un model de conduită în fața subalternilor și în viața de zi cu zi.

R: Cu ce gânduri ați venit la comanda Secției de Pompieri Băilești, zându-i pe tot de importanță și de

domnule Lt.col.?

I.M.: Înainte de orice, dați-mi voie să-mi fac o datorie colegială, dar mai ales de conștiință, și să aduc mulțumiri și felicitări fostului comandant pentru modul în care a condus subunitatea timp de 16 ani și să-l asigur că voi continua activitatea începută de dumnealui, în scopul creșterii prestigiului secției.

Revenind la întrebarea Dumneavoastră, îmi propun să gestionez la cote superioare situațiile de urgență identificate la nivelul localităților din raionul de intervenție. Voi desfășura cu prioritate o intensă activitate de prevenire prin informarea populației, folosind în acest scop toate mijloacele posibile, inclusiv publicații județene și cea locală, radioficare, tv prin cablu, acordând mare importanță activităților instructiv-educative desfașurate în școli, instituții, la agenții economici din municipiu, precum și în localitățile aruncate. Voi acorda atenție deosebită creșterii eficienței operațive a subunității, prin pregătirea continuă a personalului, pregătirea și întreținerea tehnică de intervenție. Îmi propun să formezi un colectiv omogen, cu unitate de vederi, să contribuie la creșterea gradului de responsabilitate a angajaților, să asigur un climat de ordine și disciplină în cadrul colectivului, conștientizându-i pe tot de importanță și de

riscurile activității noastre, spre a ridica stacheta prestigiului subunității. Își nu în ultimul rând, voi depune eforturi stăruitoare pentru a face din actul de conducere un numai știință, ci și artă, dând dovedă de abilitate și tact în tot ce voi întreprinde și adoptând stilul cooperant de conducere.

R: Mulțumindu-vă pentru amabilitatea cu care ați răspuns inițiativei noastre, permitet-ne să vă felicităm pentru tot ce ați făcut până acum, în mod special pentru câștigarea concursului destul de „dur“, după cum ne-am dat seama, să vă asigurăm de superlativa noastră prețuire și să vă dorim multă putere de muncă, pentru realizarea celor ce v-ați propus, succes în activitatea profesională, numai bucurii și împliniri în viața personală!

Gh. Gheorghisan

Recomandări P.S.I. în sezonul rece

Având în vedere faptul că în ultima perioadă de timp a sporit numărul incendiilor la gospodăriile cetățenilor și instituțiile publice din cauza mijloacelor de încălzire necorespunzătoare, recomandăm respectarea principalelor măsuri de protecție antiincendiu:

A) La mijloacele de încălzire:

- sobele fără acumulare de căldură (din metal) se vor monta pe postament de cărămidă cu grosimea 25-30 cm ce va depăși soba în lateral și în spate cu 25 cm, iar în față focalului cu 50 cm;

- distanța față de peretii încăperii va fi de minimum 70 cm (la peretii de cărămidă) și un metru față de peretii combustibili (din lemn);

- nu se vor lăsa la uscat lemn sau rufe la distanțe mai mici de un metru față de sobele metalice și 50 cm față de sobele din teracotă;

- în fața ușilor focalului se va amplasa o tablă cu dimensiunile de 50 x 70 cm;

- nu se va lăsa focul nesupravegheat sau în grija copiilor;

- nu se va aprinde focul în sobă

dăriei de cărămidă a coșului cu 25 cm; în spațiul dintre coș și planșeu se recomandă introducerea unui strat de azbest;

- la trecerea prin acoperiș se va lăsa o distanță de cel puțin 10 cm între fața exteroară a zidăriei coșului și elementele combustibile ale acoperișului (nu este permis ca în coșuri să fie încastrate elemente combustibile ale acoperișului sau planșeului);

- coșurile se prelungesc deasupra acoperișului cu 0,8 m;

- coșurile de zid vor fi permanente verificate și întreținute.

Vă mai recomandăm:

- furajele, paiele și alte materiale combustibile vor fi depozitate, după posibilități, cât mai departe de casă, bucătării, cuproare, magazii, grăjduri de animale;

- pe timp de vânt se interzice cu desăvârșire folosirea focului în curte sau alte spații deschise.

Adresăm tuturor cetățenilor rugămintea de a respecta cu strictețe măsurile recomandate antiincendiu, să se evite pe cât posibil pericolul de izbucnire a unor incendii.

Lt. col. ing. Mălin Ion

În baza Dispozitiei 3120/22.10.2009 a Primarului municipiului Băileşti, în penultima zi a lunii, consilierii locali și-au dat întâlnire pentru ședința ordinara a Consiliului Local pe luna lui Brumărel. Noul președinte de ședință, dl. Mugurel Mânzăna, l-a invitat pe edilul șef să prezinte ordinea de zi. Înainte de a o expune, dl. primar Costel Pistrîu a insistat asupra faptului că, fiind în campanie electorală, se încearcă, spre regretul tuturor, să se facă anumite lucruri care nu onorează și, adresându-se consilierilor, a spus: „Vă rog să aveți decență împreună cu mine pentru ca lucrările ședinței să se desfăsoare în condiții normale“, așa cum le stă bine unor oameni civilizați care au obținut și girul comunității, adăugăm noi. După acest preambul, a prezentat ordinea de zi.

Preluându-si prerogativele, președintele de ședință a supus-o votului, aceasta fiind aprobată în unanimitate. În prelungirea ideii edilului șef, dl. Mugurel Mânzăna a lansat apelul: „Să ne comportăm civilizat, să facem activitate de administrație locală, ci nu politică.“

Sub aceste generoase auspicii, d-na Violeta Moțăeanu a supus atenției asistenței primele trei proiecte de hotărâre.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind rectificarea bugetului local, se stipulează că, având în vedere că s-au încasat în plus venituri din cote defalcate din impozitul pe venit, precum și adresa Direcției de Finanțe Dolj, prin care se comunică repartizarea sumelor defalcate din TVA pentru finanțarea cheltuielilor de personal din instituțiile de învățământ preuniversitar, executivul a propus rectificarea bugetului local după cum urmează:

La partea de Venituri:

Cap.04.02.01: „Cote defalcate din impozitul pe venit“ + 550 mii lei;

Cap.11.02.02: „Sume defalcate din TVA pentru finanțarea cheltuielilor de personal din instituțiile de învățământ preuniversitar“ + 577 mii lei;

La partea de Cheltuieli:

Cap.51.02: „Autorități publice“ + 62 mii lei, repartizate astfel: cheltuieli materiale + 40 mii lei pentru carburanți și lemne de foc; Cheltuieli de investiții pentru introducerea unor noi poziții – Centrală termică sediu primărie +10 mii

Cap.65.02: „Învățământ“ + 722 mii lei, din care: cheltuieli materiale pentru întreținerea și funcționarea unităților de învățământ + 192 mii lei și cheltuieli de personal + 530 mii lei;

Cap.67.02: „Cultură, recreere și religie“ +62 mii lei – cheltuieli materiale;

Cap.84.02: „Transporturi“ +234 mii lei – cheltuieli materiale pentru reparații străzi.

În urma rectificării, bugetul local este de 22154 mii lei, la ambele părți.

Dl. viceprimar Paul Mitroiu a supus atenției amendamentul Comisiei de Urbanism, conform căruia se propune transferarea sumei de 25 mii lei de la subcapitolul „Străzi“ la Liceul „Mihai Viteazul“, pentru baza sportivă.

Propunerea executivului cu amendamentul menționat a fost aprobată în unanimitate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă impozitele și taxele locale pe anul 2010, se precizează că nivelul acestora se stabilește în baza HG 956/2009, consiliile locale putând să le majoreze cu până la 20%. S-a făcut precizarea că 80% din impozite și taxe se păstrează la nivelul anului trecut, iar executivul a propus bonificarea de 10% pentru plata anticipată până la 31.03.2010 și cota de impozitare de 1,5% la persoanele juridice, pentru clădirile reevaluate și cota de 10%, pentru cele neevaluate.

Prezentăm pentru cei interesati nivelul principalelor impozite și taxe locale:

I 1. Clădiri:

a) cu pereti sau cadre din beton armat, din cărămidă arsă, piatră naturală sau din alte materiale asemănătoare – 806 lei /mp, dacă au instalatii de apă, canalizare, electrice, încălzire (condiții cumulative) și 478 lei/mp, dacă n-au aceste instalatii;

b) cu pereti din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, paianță sau alte materiale asemănătoare – 219 lei/mp, cu instalatii, și 137 lei/mp, fără instalatii.

2. Construcții anexe, situate în

afara corpului principal al clădirii:

- a) cu pereti din cărămidă arsă, piatră, beton – 137 lei/mp, cu instalatii; 123 lei/mp, fără instalatii;
- b) cu pereti din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, paianță – 82 lei/mp, cu instalatii; 50 lei/mp, fără instalatii.

Pentru locuințele situate la subsol, demisol sau mansardă, valoarea reprezintă 75% din valoarea corespunzătoare fiecarei grupe de clădiri, iar pentru spațiile cu altă destinație, situate în subsolul sau demisolul clădirii, valoarea este de 50%. Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează cu coeficientul de corecție, în cazul Băileștiului, localitate de rangul II: zona A – 2,40; zona B – 2,30; zona C – 2,20; zona D – 2,10.

II. Terenuri amplasate în intravilan – terenuri cu construcții: zona A – 6508 lei/ha, zona B – 4540 lei/ha, zona C – 2874 lei/ha, zona D – 1519 lei/ha.

III. Terenuri amplasate în intravilan, fără construcții:

- teren arabil: zona A – 24lei/ha, zona B – 18 lei/ha, zona C – 16 lei/ha, zona D – 13 lei/ha;
- pășune și fâneță: zona A – 18 lei/ha, zona B – 16 lei/ha, zona C – 13 lei/ha, zona D – 11 lei/ha;
- vie: zona A – 40 lei/ha, zona B – 30 lei/ha, zona C – 24 lei/ha, zona D – 16 lei/ha;
- livadă: zona A – 46 lei/ha, zona B –

– 40 lei/ha, zona C – 30 lei/ha, zona D – 24 lei/ha;

- pădure și alt teren cu vegetație forestieră: zona A – 24 lei/ha, zona B – 18 lei/ha, zona C – 16 lei/ha, zona D – 13 lei/ha.

IV. Teren situat în extravilan

Executivul a propus ca terenurile din zonele B, C să reprezinte câte 5% din proprietatea contribuabilului, iar 90% să fie incluse în zona D;

- terenuri cu construcții: zona B – 24 lei/ha, zona C – 22 lei/ha, zona D – 19 lei/ha;
- teren arabil: zona B – 41 lei/ha, zona C – 39 lei/ha, zona D – 36 lei/ha;
- pășune și fâneță: zona B – 22 lei/ha, zona C – 19 lei/ha, zona D – 17 lei/ha;
- vie și livadă pe rod: zona B – 46 lei/ha, zona C – 43 lei/ha, zona D – 41 lei/ha;
- pădure în vîrstă de peste 20 de ani: zona B – 12 lei/ha, zona C – 10 lei/ha, zona D – 7 lei/ha.

Valoarea se ajustează cu aceeași coeficient de corecție: zona B – 2,30; zona C – 2,20; zona D – 2,10.

V. Taxă asupra mijloacelor de transport:

• Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitate cilindrică de până la 1600cmc – 8 lei pentru fiecare 200cmc sau fractiune;

• autoturisme cu capacitatea cilindrică 1601-2000cmc – 36 lei pentru fiecare 200cmc sau fractiune;

• autoturisme cu capacitatea cilindrică 2601-3000cmc – 72 lei pentru fiecare 200cmc sau fractiune;

• autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3000cmc – 145 lei pentru fiecare 200cmc sau fractiune;

• autobuze, autocare, microbuze – 24 lei;

• autovehicule tractiune mecanică cu masă totală maximă până la 12 tone – 30 lei;

• tractoare înmatriculate – 18 lei.

VI. Alte taxe:

• pentru eliberarea certificatului de urbanism: până la 150 mp inclusiv – 5 lei; între 151 și 250 mp – 6 lei; între 251 și 500 mp – 8 lei; între 501 și 750 mp – 10 lei; între 751 și 100 mp – 12 lei; peste 1000 mp – 12 + 0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depășește 1000;

• pentru eliberarea autorizației privind lucrările de recordări și branșamente la retele publice de apă, canalizare, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu – 11 lei;

• pentru eliberarea avizului Comisiei de urbanism și amenajarea teritoriului de către primari sau structurile specializate din cadrul Consiliului Județean –

11 lei;

- pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă – 8 lei;
- pentru eliberarea autorizațiilor samitare de funcționare – 15 lei;
- pentru eliberarea certificatului de producător – 60 lei;

• pentru utilizarea temporară a spațiilor publice în scop de parcare, depozitare materiale, comerț stradal: parcare ocazională a autovehiculului – 1 leu/oră/vehicul; parcare curentă a autovehiculelor – 1,5/lei/zi; depozitare materiale – 0,2 lei/mp/zii; desfacere produselor care fac obiectul comerțului în piete, targuri, parcări – 0,2 lei/mp/zii;

• taxa anuală pentru vehiculele lente – 36 lei/an.

Dl. Sabin Gaciu și-a exprimat părerea că impozitele și taxele percepute la nivelul Băileștiului sunt foarte mari, aşa încât se va ajunge, de exemplu, ca un contribuabil să platească peste 750 mii lei vechi pe hectar, ceea ce este aproape împovărat, dacă se ține seama de cheltuielile făcute și de producțile realizate.

Proiectul executivului a fost aprobat cu 16 voturi „pentru“, împotriva fiind D. S. Gaciu.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea scutirii de la plata impozitelor a unor persoane fizice, se menționează că 8 cetățeni au depus cereri

de cadastru, a reintervenit cu precizarea că s-a solicitat și mărirea suprafetei la 7200 mp, fiind de părere că totul se va rezolva după venirea intabularii, dar este nevoie să se revină cu altă cerere care să fie discutată într-o sedință viitoare. Dl. Dorin Manciu și-a exprimat părerea că i se pun piedici omului, care nici nu stie ce să mai facă, considerând că „totul este ilegal și nu văd de ce se face referire la hotărârea din 2003“, rugând pe cei în drept să facă ce este necesar pentru a se intra în legalitate.

Revenind la HCL 89/2009, dl. Ioan Negreț a întrebărat insisten cine a greșit și a conchis: „Avem juriști care n-ar trebui să ne lase să gresim, noi având alte calificări decât cea juridică“. În sedință în care s-a dezbatut proiectul, d-na jurist Daniela Dan a asigurat consilierii că totul este legal, iar acum se află că hotărârea n-a obținut avizul de legalitate. Încercând să lămurească lucrurile, dl. primar a informat că, întradevar, oamenii au facut ce trebuia, dar nu la timp, pentru a putea deschide strandul în această vară, a asigurat că situația se va rezolva și se va intra în legalitate. „La data respectivă cadastrul era facut, iar greșeala regătită nu ne apartine nouă“. Dl. S. Gagiu, după ce și-a exprimat regretul că nu s-a respectat ce s-a dorit la început, de a se discuta civilizat, a precizat că ceea ce se pune

70 mil. lei vechi și investitia a fost inclusă în buget la capitolul „Administrație“ – cheltuieli de investiții. Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se stabilește data desfășurării sedințelor ordinare ale Consiliului Local, prezentat de dl. primar Costel Pistrîu, se stipulează că, pentru buna desfășurare a sedințelor și participarea consilierilor la acestea, executivul a propus ca sedințele ordinare să se desfășoare **în ultima zi de miercuri a fiecărui luni** și a rugat ca de fiecare dată să fie lecturat și aprobat procesul verbal al sedinței, dorind să se reglementeze această situație. Dl. M. Mânzăna a fost de părere că nici nu era nevoie de un proiect de hotărâre în acest sens. Niciun consilier local n-a fost împotriva propunerii executivului.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la luarea unor măsuri asupra păsunatului animalelor domestice pe anul 2010, supus atenției de dl. ing. Florea Pârvulescu, se precizează că, având în vedere că la nivelul Primăriei Băilești și al Poliției Municipale sunt înregistrate foarte multe cereri din partea proprietarilor de terenuri agricole, privind distrugerile culturilor agricole, pajistilor cultivate, lucernierilor precum și tasarea arăturilor de toamnă prin păsunare abuzivă cu animale domestice, executivul a propus interzicerea staționării în câmp a animalelor proprietate privată în perioadele 01.01.2010-31.03.2010 și 15.11.2010-31.12.2010, pentru evitarea distrugerilor aduse culturilor agricole aflate în stadiu de înfrângere și repaus vegetativ; păsunatul să se facă în mod organizat în cealaltă perioadă, după achitarea integrală a taxei de păsunat, a restanțelor anului anterior și după eliberarea unei autorizații, în care să se specifică numărul animalelor, punctul de amplasare a stânei și suprafața alocată. De asemenea, s-a propus ca, în cazul în care nu sunt respectate interdicțiile, să fie aplicate sancțiuni contravenționale prin amenzi cuprinse între 250 și 1500 lei.

Dl. M. Mânzăna a pedalat pe ideea că este păcat de munca oamenilor să li se distrugă culturile pentru care au trudit din greu și a întrebăt cine-i despăgubește și cum. În intervenția sa, dl. I. Negreț a evidențiat că de fiecare dată se discută, dar nu s-a făcut nimic concret, în afară de aprobarea în sedință a unor măsuri, și a întrebăt că s-a colectat din taxa de păsunat. Dl. Fl. Pârvulescu a informat că membrii comisiei din care face parte au trecut în revista 28 de stâne, cu 2131 de oi, iar din suma de 17048 lei s-au încasat 8722 lei. Fiind în imposibilitatea de a încasa întreaga sumă, a înaintat două referate prin care solicită sprințul contabilității pentru popriri, dar n-a primit niciun ajutor. Dl. S. Gaciu a insistat pe faptul că oamenii i-au ales pe consilieri și pe primar pentru a-i sprijini, iar, dacă nu se face acest lucru „cu totii îl dezamăgim. Se iau hotărâri, dar practic nu se face aproape nimic“. Dacă s-a încasat doar 50%, a pus fireasă întrebare de ce li se eliberează detinătorilor de animale adeverințe pentru a primi prin APIA subvențiiile de la UE. A propus să se mărescă valoarea amenzi. Dl. primar a informat că datornicilor nu le-au fost eliberate adeverințe, iar amenziile se aplică în conformitate cu legislația în vigoare, idee continuată de dl. Amza Dumitrașcu care a pus întrebarea retorică: „Dacă se mărește amenda, credeți că vom încasa mai mult?“ D-na Elena Jianu și-a exprimat dezamăgirea că nu se vine în discuții cu amendamente, solicitate în limitele decentei și a mărturisit că, dacă ar fi știut că în sedințe vorbesc cine are voie mai puternică și nu se respectă personalitatea celui cu puncte de vedere diferite, renunță la calitatea de consilier. A întrebăt de ce unii ciobani stau tot timpul cu stâna pe câmp, nerespectând hotărârile CL, întrebare la care primul gospodar a precizat că se vor face demersuri pentru inventarierea tuturor terenurilor care aparțin domeniului public, pentru că unele terenuri, cum sunt și cele la care face refeire d-na Jianu, nu sunt inventariate.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei. Referitor la Proiectul de hotă-

re scutire, iar, în urma analizării situației fiecărui și a anchetelor sociale, executivul a propus aprobarea scutirii pentru 6 persoane: Mavrighe Rada – str. Crângului, 8; Ciocia Marioara – str. Er. Grigorescu, 73; Beică Mitrache – Progresul, 109; Vițălaru Adrian – Dreptății, 27; Stângă Stefan – Amza Pellea, 119 și Pungaru Gabriel – Mareșal Averescu, 101. De asemenea, s-a precizat că scutirea se face pentru ultimele două luni ale anului 2009, iar restantele nu fac obiectul scutirii. Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor locali.

► Râre privind aprobarea planului de investiții conform Master Planului de alimentare cu apă și evacuarea apelor uzate, dl. primar a informat că studiul de fezabilitate este aprobat și că a fost rugat de cei de la Craiova să se ia o hotărâre urgentă pentru a se putea întocmi proiectul tehnic și a se face măsurătorile topo. Canalizarea va fi extinsă pe 90% din suprafața municipiului, iar implementarea proiectului va începe din anul viitor, probabil, din luna septembrie. Proiectul a fost aprobat în unanimitate.

La punctul „Diverse“, pentru început edilul șef a abordat problema destul de spinoasă a debitului de la SC Mageo, care este consistent, cei de acolo trebuind să achite momentan 900 mil. lei vechi. Au făcut o cerere de eşalonare, solicitând ca până la sfârșitul anului să dea 100 mil. de lei lunar, iar după 01 ianuarie, 50 de milioane. A informat că, în scopul recuperării debetilor, a făcut adresă de blocare a conturilor. Până în prezent, de la Guvern nu s-a primit nimic, în afara sumelor cu destinație specială pentru învățământ, asa că situația este destul de delicată, fiind nevoie „să ne aplecăm cu atenție asupra ei pentru a o rezolvă, dar numai în limitele legii“.

Dl. D. Manciu a insistat pe faptul că la una dintre sedințele anterioare s-a stabilit să-și facă dosarul complet și să-l trimítă CL, dacă n-au facut-o este treaba dumnealor. La intervenția reprezentantului societății, care a precizat că se poate pune sechestrul asiguror, în special pe mașini până la rezolvarea situației, d-na Elena Jianu a menționat că acum câtva timp, fiind în aceeași situație, au plecat lăsând totul încurcat și a întrebăt firesc „Cine poate garanta că nu vor pleca din nou?“ Dl. Marian Pistrui a solicitat un răspuns cu privire la problema pașunatului, respectiv a încasării amenzilor și a taxei, precizând că, dacă hotărârile luate de Guvern se respectă, este normal să se întâmpă același lucru și cu hotărârile CL, în timp ce d.l. Negreț a precizat că, după cum se stie, CL este legislativul, cel care ia hotărâri obligație de a le pune în aplicare revenind executivului.

S-au discutat apoi câteva aspecte legate de campania electorală, dl. primar informând că, deși s-a trimis adresă tuturor partidelor pentru a nu se face acțiuni incorecte, sunt deja 22 de bannere PSD pentru care nu s-a obținut aprobare și nu s-a plătit.

Deoarece au apărut vociferări deranjante, dl. M. Mânzâna și-a exprimat indignarea că, deși la început s-a făcut apel la calm și decentă, s-a ajuns la tipete. Dl. S. Gaciu a informat că există documente pentru bannere, având aprobat de la CEZ, intervenție în urma căreia dl. primar a menționat că trebuie aprobată de la primărie, iar dl. Petre Pelea a propus să fie date jos toate bannerele care n-au aprobat. Dl. Paul Mitroi a încercat să clarifice situația, precizând că este vorba de două lucruri diferite – aprobată de la primărie și plata taxei de afișaj care se stabilește pe suprafață.

În ce ne privește, mărturism cu regret că am plecat din nou cu un gust amar, pentru că, dacă în ședința anterioară începutul a fost dezonorant, dar pe parcurs decentă și-a spus cuvântul, de data aceasta, cu toate că începutul a fost generos, pe parcurs s-au depășit limitele decentei, demonstrându-se că de la vorbă la faptă este o cale lungă. Nu putem spune nici că a fost ceva comic, ca în Caragiale, deoarece, dacă este cunoscut că sursa comicului o constituie contrastul dintre esență și aparență, adică dintre ceea ce suntem și ce dorim a părea, în cazul de fată situația s-a plasat la granita dintre dramatic și tragic... și nu aceasta așteaptă comunitatea de la aleșii săi.

Este mai mult decât descumpărător și descurajant, dar obiectivitate și bunul simț ne obligă să prezintăm faptele aşa cum sunt, cî nu cum ar trebui sau cum am dorî noi să fie. Sî culmea ironiei, apare o situație paradoxală, având în vedere că, deși s-a tipat și s-au proferat cuvinte jignitoare, toate proiectele au fost aprobată în unanimitate. Si atunci ne întrebăm de unde această încrănceanare?

Gh. Gheorghisan

Noutăți în medicină

■ Speranță pentru bărbații care chelesc: șoareciul le-a crescut blana nouă

Bărbații care au chelit au toate motivele să spere din nou, întrucăt oamenii de știință par să fi găsit un remediu natural la calvitie. În timp ce studiau etapele vindecării la șoareci, cercetătorii de la Universitatea Pennsylvania au descoperit că bucățile noi de piele generează în mod natural foliculi de păr. „Înainte, se credea că în pielea mamiferelor adulte nu se mai formează foliculi noi de păr. În cazul calvitiei, foliculii se restrâng și, în cele din urmă, dispar“, afirmă coordonatorul studiului, dr. George Cotsarchis. Dar vindecarea de pe urma unei răni a reactivat gene care acționaseră numai în timpul dezvoltării embrionare, determinând regenerarea foliculilor. „Foliculii au fost formați din celule care în mod normal nu formează foliculi de păr, ceea ce indică faptul că celulele epidermale au fost reprogramate. Noii foliculi s-au dezvoltat, dând naștere unui normal“, spune dr. Cotsarchis.

■ Gelul din celulele sanguine grăbește vindecarea

Tratarea rănilor cu un gel de piele fabricat dintr-o concentrație înaltă de trombocite extrase chiar din sângele pacientului poate fi mai eficientă decât antibioticele. Trombocitele formează în mod natural niște cheaguri care opresc sângerarea. La două săptămâni după ce unor voluntari le-au fost provocate leziuni ale pielii, cercetătorii au descoperit că rănilor tratate cu gel pe bază de trombocite

se închisesc în 81% din cazuri, iar cele tratate cu alifie-antibiotic se vindecă în proporție de numai 57%. „Unele dintre rănilor tratate cu gel s-au vindecat cu două sau trei zile mai devreme. E o perioadă de timp semnificativă și poate fi foarte utilă în cazul pacienților cu diabet“ spune autorul studiului, dr. David Hom, de la Universitatea din Cincinnati. Dacă gelul se va dovedi eficient și în alte studii, el ar putea fi folosit și în timpul intervențiilor chirurgicale.

■ Dieta antigripă

Uneori, vaccinul împotriva gripei are efect, alteori nu. Pentru a-ți crește șansele de a nu te îmbolnăvi, mănușă mai multe mere, afine, broccoli, spanac, salată verde și ceapă! Toate conțin quercetină, un antioxidant puternic, care s-a dovedit că reduce riscul de îmbolnăvire cu gripă la șoareci.

După spusele prof. dr. J. Mark Davis, de la Universitatea din Carolina de Sud, cercetările mai arată că numărul răcelilor scade dacă mănușă multă quercetină. Consumul de alimente bogate în quercetină este una din strategiile de evitare a virusurilor (în afară de a-i evita pe cei deja bolnavi și a ne spăla pe mâini). Cea mai bună, spune doctorul Davis, este ceapa roșie, fiindcă are de 4 ori mai multă quercetină decât celelalte alimente. Mănușă-le crude sau ca ingrediente în mâncarea gătită! În aceasta din urmă, antioxidantul este mai ușor absorbit de organism.

■ Trei motive pentru a consuma un măr pe zi

Merele se găsesc în piață, în

fiecare raion de fructe, chiar și în anotimpul rece. De ce nu încerca diverse sortimente? Mușcă dintr-un măr Ionatan cu aromă intensă și gust dulce, dintr-un Delicios de Voinești cu pielă de culoare galben-pai sau încearcă un Golden Delicios crocant, ușor acrisor și cu aromă placută! În plus, vei obține beneficii recent descoperite pentru sănătate. Iată trei noi motive ca să mănușă cel puțin un măr pe zi:

1. Poți preveni boala Alzheimer.

Merele conțin quercentină, un antioxidant puternic care protejează celulele cerebrale ale șobolanilor împotriva degenerării. Substanța ar putea avea același efect și în cazul oamenilor. Îndemnul lui Chang Lee, cercetător la Universitatea Cornell, este să consumăm și coaja mărului, pentru că este foarte bogată în compuși care combat bolile.

2. Te protejezi împotriva cancerului de colon.

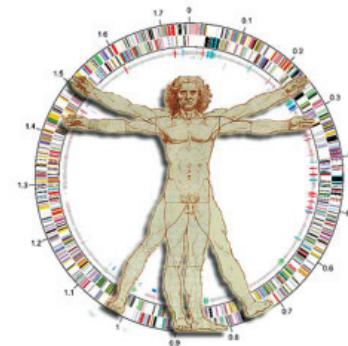
Când fibra naturală din măr fermenteză în colon, produce substanțe chimice care contribuie la combaterea formării celulelor cancerioase, spun noi cercetări efectuate de medicii din Germania.

3. Poți preveni apariția hipertensiunii.

Adulții care mănușă mere sunt cu 37% mai puțin predispuși la hipertensiune, conform unei analize recente, efectuate de specialiști americanii.

■ Cancer din cauza luminii de la becă

Se lasă noaptea, așa că aprindem luminile în casă fără să știm că o teorie socantă a început să câștige din ce în ce mai mult teren – lumina artificială poate contribui la apariția cancerului mamar și de prostată, din

cauza că împiedică secreția hormonului numit melatonină.

Un studiu realizat de Universitatea Haifa, din Israel, a analizat măsurătorile prin satelit ale luminii de noapte și rata cancerului în 164 de țări. Cele mai „luminate“ țări aveau și cele mai ridicate rate ale cancerului la prostată, cu un numar aproape dublu de cazuri față de cele mai „întunecoase“ țări. Cercetătorii de la Harvard au monitorizat peste 18 mii de femei aflate la menopauză și au observat că aceleia care aveau cele mai reduse niveluri ale melatoninei în timpul noptii prezintau un risc cu 60% mai mare de a dezvolta cancer mamar.

Lumina nu permite creierului să producă melatonină. Acest hormon este important pentru imunitate și încetinește dezvoltarea cancerului.

Iată cum poate reduce riscurile:

- Încăperea în care dormi să fie cât mai întunecată;
- Tine o veioză aprinsă în baie, pentru a nu mai aprinde lumina când mergi la toaletă;

- Ia micul dejun la fereastră. 20 de minute petrecute aproape de lumina solară vor restabili ritmul circadian și vor ajuta la atingerea unui nivel sănătos al melatoninei.

Prof. Elisabeta Băltoi

Să ne trezim pâna nu e prea târziu!

În finalul articolului din numărul trecut spuneam că în eventualitatea unui eșec la Brădești, în ultima etapă a turului, echipa noastră ar termina pe un loc neonorant și s-ar plasa în rândul echipelor de pluton, echipă mediocă. Ei bine, așa s-au și petrecut lucrurile, iar noi, după disputarea etapelor din return de până acum, ne vedem nevoiți să retraceăm aprecierea, pentru că după 5 înfrângeri consecutive, în care s-au primit 18 goluri și s-au înscrise doar 5, echipa este submediocă, „ciuca bătăilor“, o echipă care dezamăgește pe zi ce trece. Trebuie luate măsuri urgente în urma stabilirii cauzelor și a vinovaților, pentru că situația este extrem de delicată, ca să ne exprimăm eufemistic, dar dacă vrem să fim realiști și să punem punctul pe „i“, situația este dramatică, apropiinduse de catastrofă. Sî nu ne face deloc plăcere, nici nu suntem diabolici afirmând că am avut dreptate atunci când am avertizat într-un articol ca cei abilități să fie atenți și „să nu dea vraibia din mâna“. Mărturism cu sinceritate și onestitate că ne pare extrem de rău că „profetia“ noastră să a deverit și că am fi dorit să fim un profet mincinos. Deocamdată ne oprim aici cu constatările cu caracter general și vom prezenta, în cele

mai multe cazuri, succint, scenariul jocurilor disputate după ultimul meci pus sub lupă în gazeta noastră.

Așa cum spuneam, în ultima etapă a turului echipa s-a deplasat la Brădești, cu toții sperând într-o victorie care să îmbunătățească situația atât la „adevăr“, cât și la golaveraj. N-a fost să fie așa, deoarece echipa băileșteană, cu toate că a jucat „binișor“ în opinia secundului Dunavățu, a părăsit terenul învinșă, găzdele impunându-se cu 3-2, avantajul terenului fiind decisiv. Sî în acest meci s-a folosit cea mai bună formăție posibilă: Bentaru – Tepuș, Vărban, Florea, Jidovu – Marghidan, Pantelimon, Bălșeanu (Pascu), Iureș (Brezoi) – Niculescu (Popa), Firă, iar jucătorul cel mai bun de pe teren a fost Florea, golarile formăției noastre fiind înscrise de Pantelimon, min. 25 și Marghidan, min. 35. Meciul în sine a avut o semnificație aparte, concretizată în faptul că antrenorul Pantelimon s-a retras de la echipă, ceea ce, credem, este o pierdere atât ca jucător, cât și ca antrenor, pentru că, dacă n-a jucat teatrul, și avem convinserea că n-a făcut-o, ni s-a părut un jucător util, un om onest, realist, echilibrat, obiectiv și cu mult bun-simț.

În prima etapă a returnului, la Isalnița s-a dat piept cu una dintre for-

măriile angajate în lupta pentru participarea la turneul play-off, o echipă care obținuse la Băilești un rezultat de egalitate, meciul încheindu-se cu un scor alb: 0-0. În absență, din motive pe care nu le cunoaștem, a jucătorilor Vărban, Niculescu, Bălșeanu, antrenorul Dunavățu, rămas singur la cărmă echipei, a folosit formula: Bentaru (Popa M.) – Mogoi, Stanciu, Florea, Iureș – Marghidan, Balica, Brezoi, Jidovu – Popa (Tepuș), Firă. A fost un joc frumos, destul de echilibrat, cele două goluri cu care s-a pierdut datorându-se unor greșeli de portar – la primul, Bentaru a primit un gol parabil de la peste 25 de metri, iar la cel de-al doilea, Popa a ieșit la limita careului de 16 metri pentru a degaja, a luflat, situație în care vârful formăției găzdui a avut de îndeplinit o simplă formalitate. A fost în final un 2-0, desigur echilibrul s-a păstrat pe parcursul meciului, iar jucătorii noștri au pus probleme gazdelor, însă, în mod inexplicabil parcă, s-au resemnat prea devreme, mai ales că cele două goluri au fost înscrise în minutele 45 și 82. În opinia antrenorului, jucătorul meciului a fost Stanciu, precis în intervenții, atent la dublaj și cu preocupare de a pune mingea jos, pentru construcție.

După două jocuri în deplasare a venit meciul pe teren propriu cu „Unirea Tricolor“ Dăbuleni, un joc cu implicații profunde asupra rezultatelor viitoare ale echipei și care a ridicat mari semne de întrebare cu privire la organizarea defectuoasă, la comportarea unor jucători și a unor spectatori, care pot fi considerați groparul formației noastre prin lipsa de responsabilitate și prin teribilismul lor.

Încă de la completarea raportului de joc, am constatat o „curiozitate“, ca să ne exprimăm elegant, constând în faptul că erau înscrise doi portari de rezervă – Popa M. și juniorul Tănase – ceea ce dovedește lipsă totală de profesionalism, dacă nu cumva este vorba de probleme de ordin finanțier, adică să primească bani și juniorul, pentru că este greu de acceptat că puteau fi trimiși în teren ambii portari, pe lângă titular. Ne-am întrebăt deruata și cine-și permite să se joace de-a fotbalul, dar n-am putut afla un răspuns, pentru că n-a fost prezent la joc nici președintele George Moțăneanu, ocupat, zice-se, cu campania electorală!!! și nici consilierul Constantin Pascu, care ar fi avut, chiar și o problemă personală!! Gh. Gheorghisan

► Continuare în pag. 8

Când președintele Băsescu, îndoindu-se de calitatea învățământului românesc, spunea că acesta s-a îndepărtat de pragmatic, scotând prea mulți „filosofi“, în loc de „tinichigii“ și „ospătari“, se referea, cred, atât la excesul de instituții preuniversitare și universitare, cât și la hemoragia de diplome academice – licență, masterat, doctorat – fără acoperire, fiindcă e un adevăr, fără niciun semn de îndoială, că practicaerea meserilor din sfera serviciilor a cunoscut în ultimele decenii un regres, până la dispariția unora.

Evident că acest proces se derulează ca un efect al exploziei tehnico-științifice, pe de o parte, iar, pe de o alta, expresie a dezvoltării sociale, în sensul emancipării modului de existență. Dispariția unor meserii pe o anumită treaptă a dezvoltării societății și un lucru firesc și în literatură mai sunt alvițari, bragaii, boiangii, mățari, mindirigii, ceprazari, conțopîști etc., astfel că cititorii din tinerele generații, dacă nu le găsesc explicate în subsolul cărților sau într-un glosar final, sunt nevoiți să consulte un dicționar sau, mai nou, să caute pe... Internet.

E aproape un veac de când Băileștiul s-a desprins, fie și parțial, de modul de viață rural prin avântul luat de dezvoltarea meserilor și comerțului, cu deosebire după Primul Război Mondial. Astfel, „Dicționarul Universal al Limbei Române, revizuit și adăugit la Ediția a VI-a – 1929“ preciza: „Băilești pl. Comuna urbană în jud. Duljii între Craiova și Calafat, unde se dete o luptă însemnată între Ruși și Turci (1828); 10.500 loc.“ (pag. 728).

Strada Mare a căpătat repede înfățișare urbană, după ce a fost pierdută și prin înmulțirea prăvăliilor și atelierelor meșteșugărești.

Până în anii 60, mai bine zis la începutul deceniului al VI-lea, acestea au fost particulare, adică funcționând în condițiile economiei de piată, cum se zice acum, cu o concurență firească între meserii și, respectiv, negustori. Sunt numeroase mărturii despre insistența cu care aceștia își atrageau clienții, cu deosebire pe cei ocionali, veniți cu căruțele sau „pe jos“ din localitățile învecinate.

Atelierele și prăvăliile, dar și magazinele specializate aveau firme multicolore, pictate sugestiv și cu reclame inspirate din care nu lipseau numele mici ale patronilor, precedate de prepoziția „la“: „La Nichi“, „La George“, „La Tudor“, sau poreclă: „La Doi Draci“ sau „La absolutul școalei comerciale“...

Pe Strada Mare, și nu numai, câteva decenii au prosperat meserii foarte apreciați pentru produsele lor, aflate permanent în concurență, prin care își onorau cu brio clientela afărată pe atunci într-o agitată stare de neliniște în ceea ce privește exigența.

Prestigiul „Firmei“ se ținea cu capacitate profesională concretizată în consistența produselor confecționate în ceea ce privește estetica, fiabilitatea și valoarea concurențială. Pe firmă era înscris și numărul „Autorizatiei de funcționare“ fiindcă patronii se îngrijea să fie „cu toate regulă“ și, mai ales, cu plata taxelor și impozitelor, însă, din atât, față de comunitate, contribuiau, după puteri, la derularea diferitelor acțiuni de caritate sau de constituire și edificare a unor instituții

Meserii agonizante în Băilești

precum „Căminul Cultural“, „Biblioteca“, „Gimnaziul“, „Spitalul“, diferite manifestații culturale, spectacole, echipa de fotbal etc.

Până la cooperativizare băileștenii erau clienții meseriașilor, în funcție de pretenții și disponibilități financiare – își faceau haine la Mărinică Ianoș, D-tru Cula (Băcăilă), Crăciunoiu (Sfondic), la Niță sau Nelu Stănculescu ori la unul din frații Stoicescu (Roman sau Lole), se încălțau la Alexandru Micu sau Marin Ciobanu – cizmari care aveau lucrători și ucenici și magazine de prezentare – sau la alții cu ateliere mai mici ca Marin Cristescu sau Mircea Stănculescu.

Erau frizerii apreciate de localnici și de cei veniți la târguieri din așezările din apropiere – ținute într-o stare de igienă perfectă de proprietarii lor precum Petre Klaibel și Iacob Konig, Tudor Dușă, George Cioculescu, Alexandru Stănculescu și alții. Erau căutați ceasornicari ca Melinte, Avram (Americanu) și Costică Mititelu, dar și alții meseriași: brutari, măcelari, tâmplari, dogari, croitorese, coafeze, plăpumari, tapițeri, cojocari etc. La toți aceștia și la alții se învăță meserie prin ucenicie: viitorii negustori sau prăvăliși erau, mai întâi, băieți de prăvălie, iar fiecare meseriaș cu firmă își lua ucenici care învățau „la stăpân“. Mai sunt încă în viață și chiar mai lucrează, în ciuda vîrstei, tinichigii care au „furat“ meseria în atelierele deținute de Nichi Stoicescu, Costică Mocioflecă sau Marin Gabroveanu.

Ucenicia dura cățiva ani (la unii „stăpân“ ucenicii erau chiar un fel de servitori și îndurau umilințe și privații) și, în funcție de cât de priceput devinea în respectiva meserie, ajungea „lucrător“. Se folosea în limbajul croitorilor, cizmarilor și cojocarilor, spre exemplu, expresia „i-a dat croială“ adică cel dus la ucenicie, la vîrstă de 10-12 ani, era declarat „lucrător“ și i se elibera, în urma recomandărilor patronului și a unor „probe de lucru“, „Brevet de meserie“ de către „Camera de muncă“. Patronii își educau ucenicii în spiritul cinstei și al respectului față de semeni și față de client. Pentru cei mai mulți ucenici era o perioadă în care viitorul meseriaș își facea intrarea în lume, prima oeducație sănătoasă în care prima cultul muncii, parcurgea, deci, un drum inițiatic privind relațiile interumane.

De foarte multe ori, „stăpânul“ sau „jupânul“ la care învăță meserie era pentru ucenicii lui un al doilea părinte, iar în casa lui aceștia găseau o a doua familie și devinse chiar un fapt obișnuit ca acesta, mai târziu să-i cunune la însuratoare, punându-se, astfel, bazele unor relații durabile care se perpetuau pe parcursul mai multor generații. Ucenicia era pentru oricare meseriaș, când ajungea să lucreze pe cont propriu, recomandare și garanție a seriozității și performanței profesionale sau, altfel spus, firma patronului la care s-a format urma să asigure succesul afacerii respectivelui. La Băilești, fotograful Alexandru Andronache nu numai că

și-a cununat ucenicii, dar i-a făcut și vânători. Astfel de relații și-au pierdut caracterul tradițional după intrarea silitchi în cooperativă meșteșugărească.

Aceasta a fost o formă socialistă de împrumut prin care Statul dispunea discreționar de produsul și profitul muncii meșteșugărilor-cooperatori, ceea ce i-a determinat pe destui dintre aceștia să-si abandoneze meseria de bază și să se reprofileze; frizeri s-au calificat la locul de muncă lăcătuși sau strangari, tâmplari au devenit sudori sau soferi și exemplele s-ar putea înmulții. Dintre cei mai pricepuți, unii au luat drumul Văii Jiului, astfel că la Petroșani cei mai apreciați croitori, cizmari, frizeri, și nu numai, sefii de ateliere, erau din Băilești; unii au revenit acasă după pensionare, dar alții s-au stabilit definitiv pe acolo.

După 1990, Cooperativa Meșteșugărească „Victoria“ s-a destrămat, iar dotarea ei materială, destul de substanțială, deși proprietatea de grup, rezultat al muncii meseriașilor-cooperatori, s-a risipit inexplicabil, daca nu enigmatic. Cooperatorii care au îndeplinit condițiile de vîrstă, s-au ales cu niște pensii de mizerie, iar cei lăsați cu... nimic; foarte puțini au încercat să profeseze pe cont propriu, astfel încât numai în cățiva ani numărul meseriașilor și al atelierelor s-a redus considerabil.

În Băilești, în prezent, pe Strada Mare, mai sunt doar două croitorii cu patru meseriași – Oprică Iureș și Minu Velea la una și Sandu Becea și Mircea Aniță, la cealaltă, o singură cizmarie, cu un singur lucrător, Florin Prună, care se autoiroizează, spunând că el este și patron și muncitor și casier și... om de serviciu, trei frizerii, tot atâtea ateliere de reparații Radio-Tv și apărate electrocasnice și un singur fotograf autorizat – Radu Andronache.

Cauzele acestei stări de fapt sunt, pe de o parte, afluxența de mărfuri piratace, de o calitate îndoelnică

sau la „Second Hand“, iar, pe de altă parte, schimbarea mentalității privind meserile tradiționale.

Adolescenții – dintr-o proastă îndrumare – nu mai vor să se facă meseriași și să învețe „la stăpân“ croitoria, cizmaria, frizeria, tinichigeria, tâmplaria etc; dar nici prin forme de învățământ adecvate. În anii '90, s-au făcut încercări de formare de meseriași prin așa-numita „Scoală complementară“, cu absolvenții de opt clase și cu durata de doi ani, însă, din două promovări cu peste o sută de absolvenți cu diploma de croitor, cizmar, tâmplar, tinichigiu auto și mecanic-vulcanizator, numai cățiva au lucrat apoi în respectiva meserie.

Așa se face că în Băileștiul actual cei cățiva croitori rar mai fac câte un costum sau palton, în rest, ajustează, strâmtează, surtează haine „de gata“, singurul cizmar numai repară încălțăminte uzată, Gheorghe Bănică (Gheorghita Ceasornicarul) mai repară ceasuri mecanice vechi, lipsit de piese de schimb face adevarate minuni cu amintiri scumpe de familie pe care le repune în funcție sau schimbă baterii la cele vîndute pretutindeni (curând la kilogram) și că mai sunt foarte puțini tinichigii iar, ca mărturie de ce a însemnat, până de curând, ce a reprezentat această meserie, au rămas acoperișurile „în solzi“ de tablă galvanizată ale unui meseriaș veritabil, care a fost Ioniță Ioța (Săispe).

Tineretul băileștean a fost prea repede cucerit de Internet, însă într-un viitor nu prea îndepărtat nu va avea cum să explice de ce nu va mai fi cine să ajusteze un palton, să repară încălțaminte sau să facă o căciulă românească din blană de miel (ultimul cojocar, Sache Cârciumaru, a plecat demult la cele veșnice, ca și ultimul pălărier, Gheorghe Iordăchescu, sau ultimul reparator de umbrele, Marin Negoniu-al Leațăi).

Se știe că meseriașii de valoare au fost totdeauna la mare căutare, din care cauză luau lucrări peste posibilități de onorare a termenului de finalizare, însă, cu toate amânările și întârzierile, clienții le rămâneau fideli. Motivez această afirmație cu câteva întâmplări autentice cu un croitor din Băilești care avea clienți și din alte localități, chiar orașe mari: pe regretul învățător Mircea Gubăuceanu-l-a amănat cu o pereche de pantaloni vreo doi ani și, de câte ori acesta venea să se intereseze de ei, învăța ucenicii să spună că e plecat, însă se ascunde sub tejghea, iar când, în cele din urmă, acesta a vrut să-si ia materialul brut și a început să caute, a ieșit și i-a spus că a vrut să-l sperie (Bau!); unui alt client, exasperat că nu-i mai termină costumul, i-a cusut ultimul nasture în Restaurantul Gării, la o halbă de bere cu guler, cum le făcea unul Mitică Mau (numele adevărat a intrat în uitare), mințit la rândul lui că respectivul client pleacă la București, iar unui prieten al autorului acestor rânduri „a uitat“ să-i mai facă și veste la câteva costume pe care acesta le-a purtat... fără, dar nu s-a supărat... Croitorul de acum câteva decenii n-avea de unde sătăcă să putinii urmași ai lui din secolul al XXI-lea vor continua să lucreze cu multe dioptri la mașini de cusut „Singer“ centenare, cu nostalgia a ceea ce a reprezentat odată în Băilești această meserie.

Dacă suntem membri NATO și UE, vom fi curând atât de prospiri, că să purtăm numai încălțăminte nouă și nu va mai fi nevoie de cizmari?! Cine o să mai repară o poartă sau un gard de lemn când n-ori mai fi tâmplari ca Ciciu?, nu vor mai fi butoaie și hârdaie de lemn când nu vor mai lucra frații Chilom?, trece tot Băileștiul la garduri de beton, porți metalice și la termopane!, prin pivnițe vor fi numai recipiente de material plastic? – iată câteva întrebări la care generațiile trebuie să raspundă într-un viitor apropiat, căci destule meseri tradiționale au disparut iar altele urmează.

Valentin Turcu

Concursul de dezlegări probleme de sah: „Cupa Municipiului Băilești“

Lăsați copiii să vină la sah!

activitatea de cunoaștere, dezvoltarea curiozității și dorinței de a dezlega tainile acesteia.

Ei oferă o plăcută și deconectantă „căutare“ de soluții în rezolvarea unor situații problematice prin cultivarea perseverenței, încrederii în sine și a voinei.

Sahul este un joc destinat și copiilor începând cu vîrstă de 6-7 ani. El a fost inventat acum 1500 ani, fascinând omenirea până în zilele noastre.

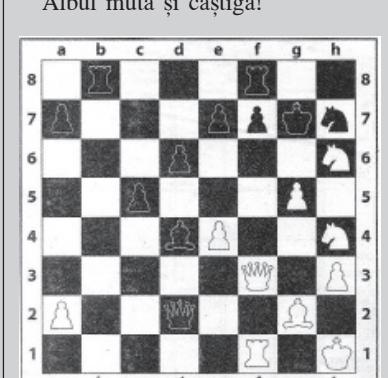
Cu ajutorul sahului, copiii pot să-și lase deschise porțile și ferestrele sufletului și ale intelectului. În același timp, strategiile dezvoltă gândirea, iar tacticile dezvoltă spiritul de observație. Într-o zi dai o lectie adversarului, în următoare primești tu o lectie de la acesta!

Concluzionând, sahul înseamnă inteligență, memorie, răbdare, dorință de victorie.

Înscrieți-vă cu încredere la cercul de sah care ființează în cadrul A.S. Sahul școlar Băilești și își desfășoară activitatea de pregătire în incinta Bibliotecii Municipale Băilești.

Alb: Rh1, Df3, Tf1, Ng2, Ch4, Ch6
Pioni: a2, e4, g5, h3
Negru: Rg7, Dd2, Tb8, Tf8, Nd4, Ch7

Pioni: a7, c5, b6, e7, f7
Albul mută și câștigă!

Rezolvarea problemei din nr. trecut:

1...f4! 2. e:f4 D:f1 sah 3. R:h1 Nh3
sah 4. Rg1 Te1 sah mat.

Constantin Micu

Eva, când a mușcat mărul,
A fost prima păcătoasă
Să de-atunci e adevărul
Că și prima minciinoasă...

Pe Adam l-o fi-nșelat?
(Biblia nu spune asta),
Însă oricare bărbat
Vrea să-si îmșele nevasta...

Toți bărbății mint întruna,
Iar femeile și ele
Cultivă mereu minciuna –
Mint de-ngaheată apele!!!

Dar, de fapt, minciuna ce e?
E ceva ce presupune
Norme, tehnici, procedee...
E complexă, cum s-ar spune...

Ea s-a perfecționat
Cu oamenii deodata
Să e fapt adevărat
Ca se minte-n lumea toată...

Semantic, dacă privim,
Cu adevarul, se vede,
Miciuna e antonim,
Însă nimeni nu mai crede...

Căci nimic nu o mai scoate
Nicicând din ființa umană
Să se vrea, dar nu se poate...
Cu eforturi de pomană!!!

Nici toată puterea mintii,
Orisi căt s-a chinuit,
Nici Dumnezeu și nici Sfinții
S-o scoată n-au reușit...

Mint creștinii, mint ateii,
Mahomedo-musulmanii,
Mint israelo-iudeii,
Mint budisti și brahmanii...

Lumea știe că, în fond,
Minciunile sunt frecvente
Pe întregul Mapamond
Cu cele cinci continente...

Orice copil fabulează
Să spune „lucruri trăznite“,
Fiecare inventează
Minciuni frumos ticoluite...

Toate admire-atent
Să sincer aplaudate
De parinti, căci, evident,
Sunt minciuni nevinovate...

Să mintă cu-adevarat
Se învață cu încetul
La școală-n clasă, treptat,
Cum se-nvață alfabetul...

Când se trezesc prea târziu,
Mint ca n-au „deșteptător“,
Să, când temele nu-si scriu,
Iar îl mint pe-nvățător...

Ce sa facă? Ce să spună?
Altă cale n-a ramas
Decât veșnica minciună:
„Am uitat caietu-acas’!!!“

Să pe cei de-acasă-i minte,
Când o notă mică-a luat,
Tot cu celeași cuvinte:
„Astăzi nu m-a ascultat!“...

BALADA MINCIUNII

Motto:

*Minte hoții si trișorii
Da' minte și procororii...*

(Cântec de pușcărie)

Îndrăgostitii fac troc
Din imbolduri personale
Să se-nșeală reciproc
Cu minciuni sentimentale:

„Te iubesc!“ și „Te ador!“ ,
„Te implor în rugăciuni!“
„Pentru tine-ăș vrea să mor!“
As! Niște biete minciuni...

De-i bogată, dar urâtă,
O dă gata o minciună –
Că din cer e coborâtă
Să frumoasă ca o zână...

Mulți folosesc cu emfază
Forma „Minciună sfruntata!“,
Neștiind sensul de bază –
„Minciună nerușinată“...

„Minciună-n falș“ folosea
Odiosul împușcat,
Într-un pleonasm-sadea
Ce-n istorie-a intrat...

Prin lume despre miciună
Se spun multe și de toate
Să mereu o să se spună,
Destule chiar inspirate:

Că ar fi ca un ulcior,
Care, dacă-l atingi, crapă,
Încât se sparge usor
Să „nu merge mult la apă“...

Sau c-ar fi o vorbă numai
Aruncată într-o doară,
Căci, dacă mintă, nu te tai
Nici când mintă și mia oară...

C-ar avea picioare scurte
Să că ar trăi minciuna
Căt o pasare de curte –
Până o taie stăpâna...

Demult, nu de azi, de ieri,
An de an și zi de zi,
Trăiește printre plăceri
Să plăcerea de-a mintă...

Bărbăți, femei, babe, moși,
Bineînțeles dotăți,
Sunt știuți de minciinoși
Chiar supercalificați...

A fost mare minciinos
Un neamț din neam de baroni,
Însă nu sunt mai prejos
Mincinoșii autohtonii...

Visând la lei, un francez,
Foarte-ndrăgit de copii,
Tartarin, tarascone, vâna...
Sepci și pălării...

Pe la noi se detașează
Pescarii și vânătorii;
Zic că doar exagerează
Când își mint ascultătorii...

Unu-o vulpea a-mpușcat
Când se sfârșea vânătoarea
Că venise pe-nserat
Să-i fure tiptil mâncarea...

Altul, profesor-pescar,
Cam nervos, însă cinstiț,
Colegilor lui, în dar,
Le dădea din pescuit...

Zicea că-i băltii fidel
Să primu-ntre exigenți,
Că, dacă nu trag la el,
Lasă pești... repetenți...

Cineva, tot din Băilești,
Altminteri om serios,
Presa face din alb negru
În scrieri și reportaje;

Valentin Turcu

A devenit prin povești
Un ilustru minciinos...

Despre o capra-a lui spunea,
Să-l creadă oricare om,
Anume că ea dormea
Cu găinile în... pom...

Sau gâște cu gâtul lung,
Luate de la o bâtrâna,
La apă cu ciocu-ajung
Să beau direct din... fântână...

Mai mințea, apoi uimit:
„Dintr-un gât atât de mare
Nevastă-meag a gătit
Sase feluri de mâncare –

Ciorbă, supă, saramură,
De umplut oalele,
Piftii, stuflat și friptură,
Să-ti înghiți degetele ...“

Sau mințea ce mult regretă
Că la vie, pe șosea,
A pierdut el o brichetă
La care-și facea cafea...

Sau cum a călătorit
Până la Iași cu șaretă
Să peste tren a sărit,
Apoi, cu motocicleta...

Motocicleta pe care
Să suț un porc de-al lui
Să ziuă-n amiaza mare,
Da ocol oborului...

Dar și cum l-a dezvățat
De tot de motocicletă
Să apoi i-a cumpărat
În rate o bicicletă...

Să cum a vândut el niște
Porumbei bâtrâni de rasă
Să tocmai de la Siliște
Să au întors ei toți acasă...

Fiindcă nu puteau să zboare,
Cu aripile legate,
Au luat-o „pe picioare“
De-a lungul căii ferate...

Să-a mințit chiar nonșalant,
Dovedindu-și astfel harul,
Despre un dovleac gigant
Să tăiat cu circularul...

Minte și Istoria,
Tot pierzându-și din virtute,
Întunecând gloria
Bătăliilor pierdute...

Căci, se știe, nu e greu
Pentru orice autori
Să scrie, mintind mereu,
Pentru cei învingători...

Presa face din alb negru
În scrieri și reportaje;
Orice scrib, pretins integrul,
Minte pentru avantaje...

Martori mint prin tribunale,
Cine știe de căți ani?!,
Sfidează cele legale
Să jură stramb pentru bani...

În orice fel de proces –
Divorț, partaj, moștenire...
Si-altele cu interes,
Să minte cu nesimțire...

Demnită sau interlop,
Unși destul cu toate cele,
Stiu demult că orice scop
Le scuză mijloacele...

C-a spus-o un învățăt
De mai demult într-o carte,
Iar azi orice agramat
Uzează de ea în parte....

Să trag indivizi zeloși,
La nivel național,
Parveniți și minciinoși
La ciolan și cașcaval....

Astfel, fac politică
Cu tupeu și isterie,
Ceea ce la o adică,
E crasă demagogie...

Căci promiteau Căi Ferate,
Drumuri, poduri, gaz, canal,
De fapt – visuri spulberate
În spirit național...

Apoi, în Socialism,
Mai SUS se raportau date,
De frică, dar cu cinism,
Conștient exagerate...

Producții industriale
În plus și-n agricultură
Să succese epociale
În științe și în cultură...

Azi minciuna a-mbrăcat
Haine diplomatice
Să ia în funcții de stat
Chipuri charismatice...

Miniștri, prefecti, primari
Se jură că fac minuni;
Prezident, parlamentari
Fac mereu promisiuni:

„Dacă ne votați pe noi,
În curând o să simții
Că ați scăpat de nevoi
Să ce bine-o să trăiți

Reducând din demnitari,
Prin măsuri eficiente
Vă vom da salarii mari
Să, la fel, pensii decente!!!“

Să astăzi, ca totdeauna
Pe drumul ei glorios,
Triumfă cu fast minciuna
Prin oricare minciinos...

Adevăru-a fost să fie
O iluzie, din start,
Sau o veșnică stafie
Ce umblă cu capul spart...

Să ne trezim pâna nu e prea târziu!

► Continuare din pag. 5

Jucătorii cu care s-a abordat meciul: Bentaru – Tepuș, Vârban, Florea, Iureș – Mogoi, Marghidan (Brezoi), Bălșeanu, Jidovu (Balica) – Popa C. (Stanciu), Firă (Niculescu) au avut o comportare oscilantă, departe de ce s-ar fi așteptat fanaticii susținători, uneori prea înfierbântați și făcând mai mult râu decât bine echipei, după cum se va vedea. Băieștii noștri au început mai bine jocul și au ratat două ocazii prin Bălșeanu și Firă, în primele 25 de minute, oaspeții „mușcând“ și ei și având o bună oportunitate de a înscris. În continuare, jocul a fost echilibrat, chiar frumos, cu pase precise de ambele părți, cu oaspeții parcă mai prezenți în joc și superioiri la capitolul presing. A fost joc plăcut, antrenant, care nu anunță deznodământul. După ce Marghidan a primit un cartonaș galben, în min. 36, în minutul imediat următor au apărut bâlbâielii deranjante în apărarea noastră, nesincronizări care au scos din offside vârful de atac al oaspeților, creându-se o fază periculoasă. La polul opus, oaspeții s-au arătat destul de siguri în defensivă, ieșind din apărare cu pase precise, rapide și plecând vijelios pe atac, în special prin jucători la care noi am renunțat foarte ușor – Dină, Dimian, Ilie, Firan – care au avut o contribuție decisivă la obținerea victoriei, pentru că, în mod regreabil, oaspeții s-au impus cu 2-1.

În ciuda jocului mai puțin inspirat, băieștenii au avut ocazii mai multe și mai clare, este drept nu în urma unui joc elaborat. Îmbucurător este că n-a lipsit totuși dăruirea, dar luciditatea a fost în suferință mai ales în fazele de finalizare, aşa încât la pauza se înregistra un 0-0, am spune echitabil. La începutul reprizei a II-a, s-a exagerat prin expedierea suturilor spre poartă, fără concentrare și, bineînteles, acestea nu și-au atins tinta, tirul nefiind reglat. În min. 61, Tepuș a scăpat singur spre poartă, s-a aflat față în față cu goalkeeperul oaspeților, a săutat puternic dar peste poartă, ratând o situație rarismă. Patru minute mai târziu, în urma unei lovitură libere foarte bine executate de Jidovu, incisivul Firă, care a hărțuit permanent apărarea adversă, ținând-o sub presiune, a reluat cu capul dintr-un buchet de jucători, deschizând scorul și, speram cu toții, drumul spre o victorie așteptată și necesară. În minutul următor s-a consumat momentul psihologic al meciului, când același Tepuș a preluat spectaculos, a săutat la colțul lung, dar portarul oaspeților a respins în corner, salvând un gol gata făcut. Descumpărător pentru întreaga asistență, după gafa din min. 67 a lui Bentaru, în min. 70 o greșală mare în apărarea noastră, în care fundașii centrali au fost visători, rafinatul Munteanu a reluat plasat în poarta noastră restabilind egalitatea și făcând ca degringolada să apară în formăția noastră. Au urmat momente de panică, de nesiguranță și de dezorientare mai ales în sistemul defensiv. După înlocuirea lui Firă, care hărțuise apărarea adversă, pusese presiune pe componenții acestui com-

partiment, și, mai ales, după minutul 75, jocul a fost controlat de oaspeți, care au ieșit organizat la joc, prin pase plecate de la linia de fund, au fost mereu primii la minge, au speculat nesiguranță lui Bentaru, care uneori a pus pe picior gresit apărarea, compartiment care, în general, a evoluat slab, sub posibilități, cu mingi aruncate în disperare, mai mult pentru a scăpa de ele. Superioritatea oaspeților a fost facilitată și de eliminarea în min. 80 a lui Mogoi, vinovat și el de deznodământ. Oaspeții au jucat bine tactic, la trecerea timpului, schimbările făcute s-au dovedit inspirate, iar în cel de-al treilea minut de prelungire, nou introdus Dinu, a dat lovitura de grătie, semnând victoria nesperată a oaspeților, în ciuda faptului că băieștenii au avut mai multe ocazii, dar, trebuie să recunoaștem bărbătește și cu fair play că oaspeții au fost totuși mai prezenți în joc. Și aşa s-a scris istoria celei de a treia înfrângeri consecutive a formației noastre.

Și parcă n-ar fi fost de ajuns, în urma gestului necugetat al lui Mogoi și al unor spectatori tulburenți, terenul a fost suspendat din nou pentru două etape. Cu riscul de a se supăra pe noi, trebuie să le spunem unor spectatori, este drept nu prea mulți, că prin comportarea lor zgromotoasă, prin care aduc injurii arbitrilor fac un mare deserviciu echipei, sfătuindu-i ca, dacă mai iau și un pahar în plus, să-și caute alt loc de refugare a unor frustrări. Nu este normal ca jignirile și injuriile la adresa arbitrilor să se declanșeze uneori chiar înainte de începerea jocului!! De ce nu vrem să înțelegem că aşa cum jucătorii greșesc, ratând sau făcându-se vinovați de primirea unor goluri, și arbitrii pot gresi, pentru că sunt și ei oameni. De fapt, este o „ecuație“ cu două elemente simetrice – jucătorii uită că arbitrii sunt și ei oameni supuși greșelii, iar arbitrii nesocotesc adevărul că jucătorii sunt la rându-le tot oameni și pot gresi. În acest fel, jucătorii le

fac arbitrilor viață grea, iar aceștia compromit și uneori chiar și bat joc de eforturile jucătorilor.

Nu este mai puțin adevărat că în acest joc, „centralul“ Petrișor a avut o prestație slabă, a interpretat diferit faze identice, stricând spectacolul, deși n-a influențat rezultatul, dar are o mare parte de vină la declanșarea incidentului. N-am atacat niciodată arbitrii, socotim că n-o facem nici acum, mai ales că distinsul om de fotbal Nicolae Ionescu, președintele Comisiei de Arbitri Dolj, un om de o corectitudine și de o onestitate de învidiat, a fost observator la acest joc și suntem convinși că a apreciat aşa cum se cuvine prestația Tânărului arbitru. Suntem curioși să aflăm ce notă i-a acordat, pentru că tinerețea nu este prin ea însăși o virtute, în arbitraj ca și în alte domenii, ea trebuind onorată prin prestații, dacă nu fără cusur, cel puțin de calitate. Cui folosește, domnilor tulburenți și puși pe hârtă, că echipa va juca următoarele două meciuri de acasă pe terenuri străine, situație care presupune și cheltuieli suplimentare? Aceasta este ajutorul pe care-l dăti echipei??!!

În mod cert, echipa noastră are nevoie de asemenea fani, creatori ai unei stări de spirit tensionate, care se transmite pe banca de rezerve și în teren, derutându-i pe jucători și întunecându-le luciditatea, iar unii dintre aceștia, labili psihi, în loc să-și vadă de joc, comenteză deciziiile arbitrilor, au o comportare ireverențioasă și protestează, fie că au, fie că n-au dreptate. Oricum, parafrazând celebra cugetare a lui Creangă „Daca-i cal, să tragă, dacă-i copil, să se joace și dacă-i popă să cetească“, vom spune și noi: dacă-i fotbalist, să joace, dacă-i antrenor, să pregătească echipa, dacă-i conducător, să gestioneze situația clubului, dacă-i arbitru, să conducă jocul în spiritul și în litera regulamentului, fără a face cuiva concesii, iar dacă-i spectator, să-și încurajeze în mod civilizat favoriții, dându-le aripi în tentativa lor de a obține vic-

tie. De asemenea, a avut cuvinte de laudă la adresa lui Firă, care, deși sicanat mereu de spectatori și jignit uneori chiar grosolan, și-a văzut de joc, a dat dovadă de tărie de caracter, punând presiune pe apărarea adversă și neripostând, spre meritul său, la jocul obstructionist și pe alocuri chiar dur al componenților compartimentului defensiv al oaspeților.

Eram convingi că, după eșecul cu 0-4 din tur de la Băilești, chimiștii craioveni așteptau vizita echipei noastre cu hotărârea de a se răzbuna și de a spăla umilința din acel joc. Și înainte de orice comentarii, vom spune că au reusit să facă cu vârf și îndesat, meciul „Chimia“ Craiova – „Progresul“ Băilești încheindu-se cu un jenant și umilitor 8-1!!! Componenții echipei noastre care au trăit această umilință au fost: Popa M. (Bentaru) – Tepuș, Vârban, Florea, Jidovu – Stanciu (Pascu), Marghidan, Bălșeanu, Brezoi – Popa (Balica), Firă, pe banca de rezervă mai aflându-se Vițelaru și Stuparu. Așa cum spunea și antrenorul Dunavățu, proporțiile scorului te scutesc de comentarii, victoria gazdelor fiind indubitabilă, chiar dacă la primul gol a fost fault evident în atac, iar la 2-0, Popa C. a înscris cu capul pentru 2-1. Ce a urmat este însă fără istoric și invitat la meditație, antrenorul menționând că jucătorii veniți de la Balș – Tepuș, Jidovu și Bălșeanu – au mimat jocul, au avut o atitudine care a lăsat de dorit și, fără nicio exagerare, au facut un joc împotriva proprietelor echipe, căreia i-au aplicat o lovitură sub centură. De fapt, diferența enormă dintre jocul cu CS Sopot și cel cu „Chimia“ își are explicația, în primul rând, în evoluția lamentabilă și condamnabilă a celor trei, pe care i-am elogiat meritul nu de puține ori în cronicile apărute în gazeta noastră. Antrenorul s-a arătat peste măsură de îngrijorat de atmosfera din echipă, concretizată în faptul că, pe lângă că jucătorii veniți de la Balș și-au laut deja legitimațile și au anunțat că nu se mai prezintă la meciuri, este un adevărat haos, fiecare făcând ce vrea.

Cu toate că ne doare, cruda realitate ne obligă să spunem că ce am semnat aceea culegem, iar cei responsabili ar trebui să roșească, antrenorul Dunavățu confesându-se și spunându-ne că după un asemenea rezultat îi este rușine să mai iașă din casă. Situația este deosebit de gravă, nu mai este loc de lamentări, ci se impune o urgentă și matură analiză a situației echipei, sub toate aspectele. Haideți să ne trezim până nu este prea târziu sau chiar irreparabil, păscându-ne pericolul ca în cele 4 etape care mai sunt de disputat să nu mai facem niciun punct!!!

REDACȚIA:

Rедакtor Șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA
Tehnoredactare: Iulian POPA
Foto: Dan FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

